

Drept penal - Proba teoretica - Curte de Apel

1 Constituie tentativă pedepsibilă:

- A. fapta studentului care, înainte de examen, promite profesorului că îi va da 1000 euro, dacă îi va da notă de trecere, însă ulterior, nu îi mai dă suma promisă, considerând că a obținut nota pe merit;
- B. încercarea de a determina, fără succes, o persoană suferindă de cancer să se arunce de la etajul 10 al unui bloc de locuințe;
- C. fapta persoanei care, cu intenția de a da foc unor anexe gospodărești ale vecinului său, aruncă cu benzină pe acestea, merge în casă să ia chibritul, dar acesta nu se aprinde pentru că a început ploaia și s-a umezit.

2 Fapta lui Z, procuror, de a amenința pe suspectul X, cu ocazia audierii acestuia, că va constitui un nou dosar penal în ceea ce-l privește, dacă nu recunoaște fapta pentru care este audiat și despre care Z știa că nu este comisă de X constituie:

- A. infracțiunea de cercetare abuzivă;
- B. infracțiunea de represiune nedreaptă;
- C. infracțiunea de șantaj în concurs ideal cu infracțiunea de cercetare abuzivă.

3 Numitul Y este chemat de procuror pentru a fi audiat ca martor într-o cauză penală, însă în locul său se prezintă X, care afirmă în mod nereal că este Y și este audiat ca martor. X va răspunde pentru infracțiunea de fals privind identitatea:

- A. în concurs cu infracțiunea de inducere în eroare a organelor judiciare;
- B. în concurs cu infracțiunea de mărturie mincinoasă;
- C. dacă prezintă actul de identitate al lui X.

4 Infracțiunea continuată:

- A. de furt calificat, prevăzută de art. 228 alin. (1) - 229 alin. (2) lit. b) nu va include și fapta din 13 mai 2016, când, după ce anterior, în datele în 11 și 12 mai 2016, a pătruns fără drept în apartamentele a două persoane vătămate de unde a sustras mai multe bunuri, a pătruns și într-un al treilea apartament, dar nu a reușit să fure, fiind auzit de vecini și fugind fără să ia nimic;
- B. va fi reținută atunci când în trei zile succesive, din cauza neluării măsurilor de prevedere pentru efectuarea unei activități, s-a produs vătămarea corporală a trei persoane;
- C. va fi reținută în situația în care, în baza aceleiași rezoluții, o persoană săvârșește unele acte materiale ca autor, iar altele, în calitate de complice.

5 Inculpatul, fostul soț al persoanei vătămate, a recurs la violențe fizice și psihice asupra acesteia pentru a o determina să-i dea o sumă de bani, despre care știa că o are din vânzarea unui teren. Din cauza presiunilor inculpatului, victima a fost de acord ca în următoarea zi să se întâlnească cu acesta pentru a-i da banii. După întâlnirea la locul și ora convenite, în timp ce persoana vătămată se pregătea să scoată banii din geantă, au apărut organele de poliție, care fuseseră anunțate de persoana vătămată și care l-au reținut pe inculpat. În sarcina inculpatului se va reține infracțiunea de:

- A. tâlhărie;
- B. șantaj;
- C. amenințare.

6 Fapta lui X care în calitate de tutore al unui minor, sustrage o parte din banii cuveniți minorului, cu titlu de pensie de urmaș, săvârșește infracțiunea de:

- A. furt calificat;
- B. gestiune frauduloasă;
- C. exploatarea patrimonială a unei persoane vulnerabile.

7 Autorul infracțiunii de favorizare a făptuitorului:

- A. nu poate fi avocatul suspectului sau inculpatului;
- B. poate fi persoana vătămată;
- C. pentru a răspunde penal, trebuie să aibă o înțelegere cu cel favorizat, anterior comiterii de către acesta a faptei penale.

8 Lipsa studiilor necesare pentru exercitarea profesiei de medic, în condițiile în care inculpatul, care pe fondul consumului cronic de substanțe stupefiante și-a arogat calitatea de doctor terapeut și prin aplicarea unor tratamente lipsite de fundament științific a provocat vătămarea corporală a mai multor persoane, pacienți ai clinicii pe care o conducea:

- A. justifică aplicarea cumulată a măsurilor de siguranță a internării medicale și cea a interzicerii ocupării profesiei de medic;
- B. justifică aplicarea numai a măsurii de siguranță a interzicerii ocupării profesiei de medic, întrucât măsurile de siguranță nu se pot cumula;
- C. nu justifică aplicarea măsurilor de siguranță întrucât a săvârșit faptele fiind în eroare de fapt.

9 Prin sentința penală nr.234/12.11.2014, definitivă prin neapelare, inculpatul a fost condamnat la pedeapsa de 5 ani închisoare pentru comiterea infracțiunii prevăzută de art.192 alin.(2) C. pen., pedeapsă pe care a executat-o în perioada 25.11.2014-24.11.2018, când a fost liberat condiționat cu un rest de pedeapsă de 1 an închisoare. La data de 02.03.2019, inculpatul a comis o infracțiune de furt calificat prevăzută de art.229 alin.(1) lit.b) și d) C. pen., iar prin sentința penală nr.35/20.10.2019 a Judecătorei X a fost condamnat la o pedeapsă de 3 ani închisoare.

Instanța:

- A. va revoca liberarea condiționată din executarea pedepsei aplicate anterior și va stabili o nouă pedeapsă, potrivit regulilor de la recidivă;
- B. va revoca liberarea condiționată, iar după aplicarea unei noi pedepse va putea acorda din nou liberarea condiționată dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art.100 C. pen.;
- C. va revoca liberarea condiționată din executarea pedepsei aplicate anterior și va stabili o nouă pedeapsă, potrivit regulilor de la pluralitate intermediară.

10 Neexecutarea pe o durată mai mare de 3 luni, cu rea-credință, a pedepsei complementare a publicării hotărârii de condamnare aplicată persoanei juridice, societate cu răspundere limitată, față de care s-a dispus suspendarea activității până la punerea în executare a pedepsei complementare atrage:

- A. dizolvarea persoanei juridice;
- B. răspunderea penală a persoanei juridice pentru neexecutarea sancțiunii;
- C. plasarea sub supraveghere judiciară a persoanei juridice.

11 Infracțiunile progresive:

- A. se pot săvârși doar cu intenție depășită;
- B. pot fi comise printr-o acțiune sau printr-o omisiune;
- C. nu pot fi săvârșite în participație penală.

12 În virtutea principiului activității legii penale, este aplicabilă legea în vigoare la momentul:

- A. epuizării în cazul infracțiunilor de obicei;
- B. epuizării în cazul infracțiunilor progresive;
- C. consumării în cazul infracțiunilor continuate.

13 În cazul recidivei postcondamnatorii:

- A. poate constitui prim termen o hotărâre prin care s-a stabilit o pedeapsă de 2 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 228 alin. (1) C. pen. a cărei aplicare a fost amânată;
- B. poate constitui al doilea termen o infracțiune continuată care s-a consumat înainte de rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare, dar care s-a epuizat după acest moment;
- C. poate constitui al doilea termen o infracțiune continuă care s-a consumat în termenul de supraveghere al liberării condiționate, dar s-a epuizat după expirarea acestui termen, indiferent când a fost descoperită.

14 Măsura de siguranță a confiscării speciale:

- A. a sumei de bani promise în cazul infracțiunii de trafic de influență se dispune obligatoriu;
- B. a sumei de bani sustrate, în cazul infracțiunii de furt, se dispune dacă persoana vătămată nu s-a constituit parte civilă în cauză, fiindu-i restituită de către inculpat;
- C. se poate dispune și în cazul în care instanța a pronunțat o soluție de achitare, întrucât inculpatul a săvârșit infracțiunea sub imperiul constrângerii morale.

15 Măsurile educative privative de libertate:

- A. nu pot fi aplicate inculpaților minori la data săvârșirii faptei, care au devenit majori în cursul judecății în primă instanță;
- B. pot fi înlocuite cu unele dintre măsurile educative neprivative de libertate;
- C. nu pot fi aplicate dacă s-au reținut circumstanțe atenuante în favoarea inculpatului minor.

16 Termenul de prescripție a răspunderii penale:

- A. se stabilește ținându-se seama de maximul special al pedepsei închisorii prevăzut pentru infracțiunea consumată, chiar dacă aceasta a rămas în forma tentată;
- B. se stabilește ținându-se seama de pedepsele prevăzute de lege pentru major reduse la jumătate și atunci când infracțiunea a fost săvârșită de inculpatul minor, dacă a devenit major pe parcursul termenului de prescripție;
- C. curge de la data la care s-a realizat actul de instigare și nu de la momentul la care s-a săvârșit fapta de către autor.

17 Constituie infracțiunea de furt în scop de folosință fapta lui X:

- A. de a lua din garajul lui Y, despre care știa că este plecat în concediu, o motocicletă cu care s-a plimbat, dar pe care a adus-o în garaj, înainte ca Y să revină acasă;
- B. de a sustrage o roată de la un autoturism aflat în service auto pentru a o folosi ca roată de rezervă la autoturismul său;
- C. de a încerca să pornească autoturismul lui Y, aflat în fața blocului, fără însă a reuși întrucât mașinii îi lipsea motorul.

18 În ceea ce privește infracțiunea de abuz de încredere:

- A. spre deosebire de furt, deposedarea se realizează cu acordul posesorului legitim;
- B. poate fi comisă de persoana căreia i s-a transmis o sumă de bani cu titlu de împrumut;
- C. există și atunci când X, care afirmă în mod nereal că este mecanic auto, îl convinge pe Y să îi aducă mașina pentru reparații, după care o vinde.

19 În cazul infracțiunii de gestiune frauduloasă:

- A. poate fi subiect activ numai o persoană fizică;
- B. atribuțiile făptuitorului în legătură cu bunurile gestionate se pot naște în baza unui raport juridic ce are ca izvor un contract de muncă lovit de nulitate;
- C. coautoratul nu este posibil.

20 Infracțiunea de luare de mită:

- A. este susceptibilă de tentativă;
- B. poate fi săvârșită și în formă continuată;
- C. se consumă și în momentul nerespingerii promisiunii unor foloase.

21 Inculpatul a fost judecat în procedura recunoașterii învinuirii și condamnat la pedeapsa închisorii, cu executarea în regim de detenție, pentru infracțiunea prevăzută de art. 281 C.pen. Ulterior, după rămânerea definitivă a hotărârii, la 14 decembrie 2019, prin neapelare de către părți, persona vătămată sau procuror, în termen legal condamnatul formulează recurs în casație, arătând că fapta sa nu este prevăzută de legea penală, nefiind întrunite elementele sale de tipicitate, din punct de vedere al laturii subiective.

Recursul în casație formulat de condamnat:

- A. este inadmisibil;
- B. retras de avocatul acestuia, poate fi însușit până la încheierea dezbaterilor de către persoana vătămată;
- C. va fi admis în principiu iar cauza va fi trimisă pentru judecarea recursului în casație.

22 Investită fiind cu apelul inculpatului, condamnat în primă instanță, declarat după împlinirea termenului de apel și apreciind ca justificate cauzele invocate de acesta pentru declararea cu întârziere a căii de atac, instanța de apel admite prin încheiere cererea de repunere în termenul de apel și amână cauza în continuare pentru judecarea pe fond a apelului, inclusiv pentru administrarea unor probe. În această situație suspendarea executării hotărârii:

- A. este facultativă;
- B. este obligatorie;
- C. nu poate fi dispusă de instanța de apel.

23 Instanța sesizată cu un acord de recunoaștere a vinovăției:

- A. poate respinge acordul în totalitate, atunci când acordul este încheiat de doi inculpați și apreciază că soluția față de unul dintre aceștia este nejustificat de blândă;
- B. poate admite acordul după schimbarea încadrării juridice a faptei, atunci când o apreciază greșită;
- C. nu poate dispune achitarea inculpatului.

24 O persoană poate fi adusă cu mandat de aducere:

- A. în cursul urmăririi penale, numai de către procuror;
- B. dacă are calitate de persoană vătămată, chiar înainte de a-i fi trimisă o citație, dacă există indicii că ar intenționa să-și modifice declarațiile;
- C. dacă, numită expert în cauză, a refuzat primirea citației și nu s-a prezentat la termenul de judecată când a fost chemată pentru a da lămuriri.

25 Termenul prevăzut de lege este respectat atunci când declarația de apel a fost formulată de:

- A. partea civilă împotriva sentinței a cărei minută a fost comunicată la data de 5 mai 2020, dacă a fost trimisă prin poștă electronică la data de 15 mai 2020, ora 21: 00 (zi lucrătoare), după închiderea registraturii instanței;
- B. parchet împotriva sentinței a cărei minută a fost comunicată la data de mai sus (5 mai 2020), dacă a fost înregistrată în registrul de ieșire al parchetului la 15 mai 2020 (zi lucrătoare) și a ajuns la instanța care a pronunțat hotărârea la data de 18 mai 2020;
- C. expert împotriva încheierii pronunțate în cursul judecării, privind indemnizația acestuia, dacă a fost depusă la instanța care a pronunțat hotărârea cel mai târziu în 10 zile de la comunicarea sentinței asupra fondului cauzei.

26 Potrivit dispozițiilor generale privind judecata:

- A. persoanelor care au primit termen în cunoștință nu li se înmânează citații, chiar dacă au solicitat acest lucru pentru a-și justifica absența de la locul de muncă;
- B. instanța nu poate declara ședință nepublică la cererea soțului martorului, dacă prin audierea martorului s-ar aduce atingere vieții intime a acestuia;
- C. infracțiunea de audiență nu poate fi constatată de către judecător.

27 În cursul cercetării judecătorești:

- A. instanța nu poate extinde judecata și cu privire la alte persoane, netrimise în judecată;
- B. procurorul poate formula cerere de renunțare la probele propuse cu aprobarea scrisă a procurorului ierarhic superior;
- C. persoana vătămată poate solicita judecata în lipsă doar în scris, nemaifiind citată pentru termenele următoare.

28 Inculpatul, trimis în judecată pentru infracțiunile evaziune fiscală și spălare de bani, la Tribunalul X, formulează cerere de strămutare a cauzei la un alt tribunal, întemeiată pe faptul că societățile pe care le administrează au un număr mare de salariați din oraș, care simt pericolul iminent de pierdere a slujbelor și amenință cu proteste în fața tribunalului, astfel că există un pericol serios de tulburare a ordinii publice. Până la termenul fixat pentru soluționarea cererii de strămutare la Curtea de Apel C, inculpatul a fost condamnat.

Curtea de Apel C:

- A. va declina competența de soluționare a cererii la Înalta Curte de Casație și Justiție;
- B. va respinge cererea de strămutare ca fiind rămasă fără obiect;
- C. dacă admite cererea, va desființa hotărârea pronunțată de Tribunalul X.

29 În jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, cu referire la principiul *ne bis in idem* s-a stabilit că:

- A. pentru aplicarea principiului este suficient să existe o hotărâre definitivă, indiferent de soluția pronunțată;
- B. caracterul definitiv al hotărârii anterioare se raportează nu doar la căile ordinare de atac, ci și la cele extraordinare;
- C. cerința de securitate juridică, care se opune unei noi proceduri, nu e absolută, permițând redeschiderea procesului pentru fapte noi sau recent descoperite sau pentru descoperirea unui viciu fundamental în cadrul procedurii precedente;.

30 În jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, s-a stabilit, cu referire la procedura de executare a mandatului european de arestare:

- A. controlul pe care autoritatea judiciară de executare îl efectuează privind condițiile de detenție din statul membru emitent vizează toate penitenciarele din acest din urmă stat;
- B. în împrejurări excepționale și pe baza unor elemente precise, autoritatea judiciară de executare poate constata, în pofida asigurărilor date de statul emitent, că există un risc real ca persoana în cauză să fie supusă unui tratament inuman sau degradant ca urmare a condițiilor de detenție;
- C. în aprecierea condițiilor de detenție din perspectiva spațiului disponibil pentru fiecare deținut, CJUE s-a întemeiat pe normele din dreptul Uniunii și nu pe jurisprudența CtEDO.

31 Nu se mai citează pentru termenele de judecată ulterioare:

- A. persoana vătămată care, luând cunoștință de înștiințarea afișată pe ușa locuinței sale, s-a prezentat la sediul instanței și a primit citația;
- B. inculpatul care a luat la cunoștință de înștiințarea afișată pe ușa propriei locuințe, care cuprindea mențiunea că în cazul în care nu se prezintă pentru comunicarea citației în interiorul termenului stabilit de instanță, citația se consideră comunicată la împlinirea acestui termen;
- C. inculpatul, pentru care a primit citația soția acestuia, la locuința comună.

32 Asistența juridică este obligatorie în cazul:

- A. inculpatei persoană juridică trimisă în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Legea nr. 241/2005;
- B. inculpatului aflat în stare de libertate, cu ocazia extinderii urmăririi penale pentru alte fapte;
- C. inculpatului aflat sub control judiciar, cercetat pentru săvârșirea unei infracțiuni de furt calificat prev. de art. 228 – 229 alin. (1) lit. d) C. pen., cu ocazia efectuării percheziției la domiciliul acestuia.

33 Poate participa ca martor în procesul penal:

- A. persoana care a avut calitate de inculpat în cauză, înainte de a fi disjunsă cu privire la acesta și soluționată prin condamnarea sa;
- B. subiectul pasiv al unei infracțiuni de viol prevăzută de art. 218 alin. (1) C. pen.;
- C. persoana care a avut calitatea de suspect, cu privire la care cauza s-a disjuns pentru continuarea cercetărilor la organele de urmărire penală.

34 Consemnarea activităților de supraveghere tehnică reprezintă:

- A. o probă;
- B. un procedeu probator;
- C. un mijloc de probă.

35 Inculpatul poate beneficia de dispozițiile privitoare la recunoașterea învinuirii:

- A. numai cu privire o parte din faptele pentru care a fost trimis în judecată, pe care le-a recunoscut în totalitate;
- B. chiar dacă nu a recunoscut și forma vinovăției cu care a fost săvârșită infracțiunea;
- C. în cazul în acesta a recunoscut infracțiunea pentru care a fost trimis în judecată, dar coinalpatul (complice la aceeași infracțiune) nu a uzat de procedura recunoașterii învinuirii, nerecunoscând fapta.

36 Este supusă revizuirii:

- A. încheierea judecătorului de cameră preliminară prin care s-a dispus restituirea cauzei la parchet;
- B. hotărârea prin care s-a dispus încetarea procesului penal;
- C. hotărârea prin care s-a dispus în mod eronat declinarea de competență în favoarea instanței superioare.

37 Procedura de citare este legal îndeplinită dacă:

- A. în procesul-verbal întocmit de agentul procedural se consemnează că s-a afișat o înștiințare pe ușa sediului părții civile – Agenția Națională de Administrare Fiscală – întrucât nicio persoană nu a fost găsită;
- B. deși la dosar nu s-a depus dovada îndeplinirii procedurii de citare, la termenul de judecată s-a prezentat un consilier juridic, care nu a depus delegație emisă de reprezentantul instituției publice;
- C. deși la dosar nu s-a depus dovada îndeplinirii procedurii de citare, avocatul din oficiu al inculpatei a depus o cerere scrisă de către aceasta prin care a cerut judecarea în lipsă și să nu mai fie citată.

38 În cazul inculpatului arestat preventiv:

- A. care lipsește de la judecată, se poate formula cerere de judecare în lipsă și de către avocatul din oficiu;
- B. se poate solicita judecarea în lipsă oral de către acesta, cu ocazia audierii prin videoconferință, nefiind prezent în sala de judecată;
- C. cererea de judecare în lipsă poate fi făcută personal de către inculpat, numai dacă este atestată de către administrația locului de detenție.

39 Instanța dispune prin sentință în mod obligatoriu revocarea măsurii preventive privative de libertate atunci când:

- A. aplică inculpatului pedeapsa amenzii care însoțește pedeapsa închisorii;
- B. ia față de inculpatul minor măsura educativă a consemnării la sfârșit de săptămână;
- C. inculpatul a fost condamnat la pedeapsa închisorii cu suspendare sub supraveghere a executării.

40 Într-o cauză penală în care inculpatul X este cercetat pentru abuz de încredere, constând în aceea că și-a însușit pe nedrept bunurile pe care persoana vătămată Y le lăsase în depozitul pe care îl administra X în localitatea Z, principiul ne bis in idem va fi incident:

- A. dacă pentru aceeași faptă, inculpatul a fost anterior condamnat definitiv pentru infracțiunea de gestiune frauduloasă;
- B. doar dacă instanța va schimba încadrarea juridică și îl va condamna tot pentru infracțiunea de gestiune frauduloasă, așa cum a fost condamnat definitiv prin hotărârea anterioară pentru aceeași faptă;
- C. doar dacă este judecat în același timp, de instanțe diferite, atât pentru infracțiunea de abuz de încredere, cât și pentru infracțiunea de gestiune frauduloasă.

41 La data de 15 noiembrie 2018, inculpatul X a fost implicat într-un accident de circulație, în timp ce conducea autoturismul Skoda Oktavia cu nr. B-03-XTV, pe strada T din municipiul București. Accidentul s-a produs ca urmare a faptului că inculpatul a circulat cu o viteză de 80 km/oră, superioară celei admise pe sectorul de drum respectiv și în condițiile unui carosabil umed, a pierdut controlul volanului, intrând frontal într-un stâlp aflat pe marginea străzii. În urma impactului, cei doi părinți ai inculpatului, pasageri în autoturism, au decedat pe loc.

Inculpatul a fost condamnat la pedeapsa de 3 ani și 4 luni închisoare, pentru uciderea din culpă a părinților săi, cu executarea în regim de detenție, prin Decizia Curții de Apel B. nr. 2245/14 august 2015, începând executarea pedepsei în seara aceleiași zile, de îndată după înmânarea mandatului de executare.

În data de 14 octombrie 2015, în timp ce se afla la muncă, în serele penitenciarului G, intenționând să evadeze, rupe o scândură din materialul cu care era confecționată una dintre sere, cu intenția de a lovi gardianul în cazul în care acesta l-ar fi văzut, însă gardianul nu este atent și inculpatul evadează fără probleme, ajungând în gara orașului G, iar de aici cu trenul, în orașul V, unde este prins și reîncarcerat la data de 30 noiembrie 2015.

Judecătoria V, sesizată cu infracțiunea de evadare, constatând că sunt îndeplinite toate condițiile pentru tragerea la răspundere penală a inculpatului X, prin sentința penală nr. 300/25 aprilie 2016 îl condamnă pe acesta la pedeapsa principală de 9 luni închisoare, în urma parcurgerii în cauză a cercetării judecătorești, în procedura de drept comun, deoarece inculpatul nu a recunoscut fapta. Instanța apreciază că nu poate da curs solicitării avocatului inculpatului de a reține în favoarea acestuia circumstanțe atenuante judiciare.

Din datele comunicate de penitenciar a rezultat că restul rămas neexecutat la data evadării este de 3 ani și 2 luni închisoare.

În acest caz:

- A. pedeapsa principală la care a fost condamnat inculpatul X pentru infracțiunea de evadare este nelegală;
- B. inculpatul va executa o pedeapsă principală rezultantă de 3 ani și 11 luni închisoare;
- C. inculpatul va executa o pedeapsă principală rezultantă de 3 ani și 5 luni închisoare.

42 Din cauza geloziei, bănuind că are o relație extraconjugală cu un coleg de serviciu, în luna august 2019, inculpatul X a sechestrat-o pe soția sa în apartamentul în care locuiau, la etajul 10 al unui bloc de locuințe, luându-i cheile și nepermițându-i să mai plece de acasă, nici măcar la serviciu, pentru a o împiedica astfel să își continue presupusa relație. Timp de două săptămâni inculpatul a exercitat violențe fizice și psihice asupra soției sale și a amenințat-o cu moartea, în cazul în care va încerca să părăsească locuința fără acordul său. Ajunsă la capătul puterilor și fără o speranță că va putea să se elibereze, soția inculpatului i-a spus acestuia că se va arunca de la etaj dacă nu o va elibera, însă inculpatul a continuat violențele fizice și psihice. În data de 31 august 2019, victima s-a aruncat de la fereastra apartamentului, iar ca urmare a impactului cu solul, a suferit multiple traumatisme care i-au cauzat decesul.

Din fișa de cazier a inculpatului a rezultat că acesta a fost condamnat în trecut pentru tentativă la infracțiunea de omor, prevăzută de art. 20 rap. la art. 174 C. pen. din 1969 la pedeapsa de 6 ani închisoare, din care s-a eliberat prin executarea la termen la data de 21 mai 2002.

Faptele inculpatului constituie:

- A. infracțiunea de lipsire de libertate în mod ilegal, prevăzută de art. 205 alin.(1) C. pen., în concurs cu infracțiunea de determinare sau înlesnirea sinuciderii, prevăzută de art.191 alin.(1) C. pen.;
- B. infracțiunea de lipsire de libertate în mod ilegal, prevăzută de art. 205 alin.(1) C. pen., în concurs cu infracțiunea de omor calificat, prevăzută de art.199 C.pen. raportat la art.188-189 alin.(1) lit. e) C. pen.;
- C. infracțiunea de omor, prevăzută de art.199 C. pen. raportat la art.188 C. pen.

- 43 X l-a chemat în judecată civilă pe Y, la Judecătoria C, pentru ca acesta din urmă să fie obligat să-i restituie o sumă de 9500 euro, arătând în cererea de chemare în judecată că i-a împrumutat lui Y suma mai sus menționată iar acesta a refuzat să i-o restituie la termenul convenit. În dovedirea acțiunii civile, X a propus administrarea probei cu un înscris, fără a-l depune la dosar sau a-l prezenta, constând într-un contract olograf încheiat între acesta și Y, din care rezulta că X l-ar fi împrumutat pe Y cu suma respectivă de bani și totodată, rezulta și data la care Y ar fi trebuit să restituie banii lui X. În realitate, contractul atesta împrejurări necorespunzătoare adevărului, operațiunea de împrumut fiind una nereală, iar semnătura lui Y era contrafăcută de X. Anterior termenului acordat în cauză și fără să fi depus la dosar înscrisul, X a renunțat la judecată. În această situație X:
- va răspunde pentru infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată prevăzută de art. 322 C.pen. și infracțiunea de uz de fals prevăzută de art. 323 C.pen.;
 - va răspunde pentru tentativă la infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prevăzută de art. 32 raportat la art. 322 C.pen.;
 - nu va răspunde penal.
- 44 Inculpații M și N au fost trimiși în judecată pentru infracțiunile de evaziune fiscală prevăzute de art. 9 alin. 1 lit.b din Legea 241/2005 și art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea 241/2005, cu aplicarea art. 41 alin. (2) C.pen. din 1969 și fals în înscrisuri sub semnătură privată, prevăzută de art. 290 cu aplicarea art. 41 alin. (2) C.pen. din 1969. În actul de sesizare al instanței, s-a reținut că în perioada 20 mai -15 septembrie 2013, inculpații M și N, în calitate de asociați ai SC V.S.R.L. nu au înregistrat în actele contabile ale societății venituri obținute din vânzarea de marfă către un număr de 23 de societăți comerciale, cauzând bugetului statului un prejudiciu de 34.000 euro, constând în impozit pe profit și TVA datorate statului. În aceeași perioadă, au înregistrat în contabilitatea societății achiziții de mărfuri și servicii, care nu au suport real, în acest sens, atestând într-un număr de 43 facturi, pretins emise de societăți comerciale, care în realitate nu existau, achiziții de produse și servicii de către societatea SC V.S.R.L., fiind cauzat bugetului statului un prejudiciu de 30.000 de euro, ca urmare a diminuării bazei impozabile și reducerii impozitului de profit și a TVA. După trimiterea în judecată, până la primul termen fixat, inculpatul M a achitat în întregime prejudiciul cauzat bugetului statului. Cauza a fost soluționată în procedura simplificată a recunoașterii învinuirii. Instanța, prin sentința penală 51/21 ian. 2020, constată că probele administrate la urmărirea penală dovedesc dincolo de orice îndoială rezonabilă comiterea faptelor și vinovăția inculpaților și apreciază că legea veche (Legea 241/2005 în varianta anterioară datei de 1 februarie 2014 și Codul penal 1969) este mai favorabilă acestora. Notă: Potrivit art. 10 alin.(1) din Legea 241/2005, varianta anterioară datei de 1 februarie 2014, "În cazul săvârșirii unei infracțiuni de evaziune fiscală prevăzute de prezenta lege, dacă în cursul urmăririi penale sau al judecății, până la primul termen de judecată, învinuitul ori inculpatul acoperă integral prejudiciul cauzat, limitele pedepsei prevăzute de lege pentru fapta săvârșită se reduc la jumătate. Dacă prejudiciul cauzat și recuperat în aceleași condiții este de până la 100.000 euro, în echivalentul monedei naționale, se poate aplica pedeapsa cu amendă. Dacă prejudiciul cauzat și recuperat în aceleași condiții este de până la 50.000 euro, în echivalentul monedei naționale, se aplică o sancțiune administrativă, care se înregistrează în cazierul judiciar".
- Arătați care dintre următoarele variante nu conține soluția nelegală a instanței de judecată:
- dispune condamnarea inculpaților M și N pentru comiterea infracțiunilor de evaziune fiscală prevăzute de art. 9 alin. (1) lit. b) cu aplicarea art. 41 alin. (2) C.pen. 1969 și art. 9 alin. (1) lit. c) cu aplic. art. 41 alin. (2) C.pen. 1969 și fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art. 290 cu aplicarea art. 41 alin. (2) C.pen. 1969, toate aflate în concurs;
 - dispune condamnarea inculpaților pentru infracțiunea de evaziune fiscală prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. b) și c) din Legea 241/2005, cu aplicarea art. 41 alin. (2) C.pen. 1969 la pedeapsa închisorii;
 - dispune condamnarea inculpaților pentru infracțiunea de evaziune fiscală prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. b) și c) din Legea 241/2005, cu aplicarea art. 41 alin. (2) C.pen. 1969, la pedeapsa amenzii.

45 Prin rechizitoriul D.N.A. a fost trimis în judecată inculpatul A, avocat în cadrul Baroului Z, pentru săvârșirea infracțiunii de favorizare a făptuitorului, prevăzută de art. 269 alin. (1) C. pen. În esență, prin actul de sesizare a instanței s-a reținut că, ignorând obligația impusă de către instanță clientului său C, de a nu lua legătura cu coinalpatul sau martorii din cauza nr. Y a Curții de Apel X, impusă pentru a preîntâmpina o eventuală înțelegere frauduloasă dintre aceștia, inculpatul A, avocat în cadrul Baroului Z și apărător ales al lui C, l-a contactat pe coinalpatul B, pentru a discuta cu privire la apărările comune pe care aceștia le pot formula.

La data de 14 februarie 2017, inculpatul A, contrar dispozițiilor legale și statutare ce reglementează activitatea de asistență juridică, l-a sfătuit și învățat pe inculpatul B ce să declare când va fi audiat în fața Curții de Apel X în cauza nr. Y., respectiv să mintă în sensul că banii remiși fostului magistrat C nu reprezentau prețul traficării influenței acestuia din urmă, ci restituirea unui împrumut anterior și i-a indicat acestuia cum să justifice schimbarea declarațiilor, în scopul de a împiedica aflarea adevărului și tragerea la răspundere penală a numiților C. și B. Inculpatul A i-a spus lui B că dacă nu va proceda astfel cum l-a învățat, va fi condamnat la o pedeapsă de cel puțin 5 ani de închisoare.

În cadrul cercetării judecătorești au fost formulate cereri de schimbare a încadrării juridice a faptelor, de către reprezentantul Ministerului Public, dintr-o singură infracțiune de favorizare a făptuitorului, prevăzută de art. 269 alin. (1) C. pen., în două infracțiuni de favorizare a făptuitorului, prevăzute în art. 269 alin. (1) C. pen., cu aplicarea art. 38 alin. (2) C. pen. și respectiv, de către inculpat, într-o infracțiune de favorizare a făptuitorului, prevăzută de art. 269 alin. (1) C. pen. și o infracțiune de influențare a declarațiilor, prevăzută în art. 272 alin. (1) C. pen..

În sarcina inculpatului urmează să fie reținute:

- A. două infracțiuni de favorizare a făptuitorului, prevăzute în art. 269 alin. (1) C. pen., cu aplicarea art. 38 alin. (2) C. pen.;
- B. o infracțiune de favorizare a făptuitorului, prevăzută de art. 269 alin. (1) C. pen.;
- C. o infracțiune de favorizare a făptuitorului, prevăzută de art. 269 alin. (1) C. pen. și o infracțiune de influențare a declarațiilor, prevăzută în art. 272 alin. (1) C. pen.

46 Prin sentința penală nr. 313/15 mai 2020 a Judecătorei V a fost condamnat inculpatul A pentru infracțiunile de lovire și alte violențe, furt calificat și conducere a unui autovehicul pe drumurile publice fără a poseda permis de conducere, prevăzute de art. 193 alin. 2 C.pen., art. 228 alin. 1- 229 alin. 1 lit. d C.pen. și alin. 2 lit. b C.pen. și art. 335 alin. 1 C.pen.

În esență, instanța a reținut că la data de 2 aprilie 2014, inculpatul, fără a poseda permis de conducere, s-a deplasat pe drumurile publice din orașul V, cu autoturismul vărului său, la locuința persoanei vătămate B, despre care știa că este plecată la mare și prin spargerea butucului de la ușa de acces a pătruns în locuință de unde a sustras mai multe bijuterii și obiecte electrocasnice, în valoare de 15.000 lei.

S-a mai reținut că în aceeași zi, a mers la un magazin din cartier, unde s-a întâlnit cu persoana vătămată C și pe fondul unui conflict mai vechi cu aceasta, i-a aplicat o lovitură cu pumnul, cauzându-i leziuni care au necesitat pentru vindecare 3-4 zile de îngrijiri medicale.

Împotriva acestei sentințe a declarat apel inculpatul, prin apărătorul său ales, solicitând încetarea procesului penal pentru infracțiunea de lovire și alte violențe, cu motivarea că a intervenit prescripția răspunderii penale. Totodată, a solicitat încetarea procesului și pentru infracțiunea de furt calificat deoarece după pronunțarea sentinței, a plătit prejudiciul cauzat persoanei vătămate B și a încheiat cu aceasta un acord de mediere pe care l-a depus la dosar.

În cursul soluționării apelului, unul dintre cei doi membri ai completului de judecată a formulat cerere de abținere, justificată de faptul că a făcut parte și din completul care a soluționat contestația formulată de inculpat împotriva încheierii prin care, în cursul procedurii de cameră preliminară, i-a fost menținută inculpatului măsura controlului judiciar, contestația fiind respinsă cu argumentele că sunt în continuare indicii în sensul comiterii presupuselor fapte de către inculpat și că măsura controlului judiciar este necesară pentru buna desfășurare a procesului penal. Cererea de abținere a fost respinsă de către un complet legal constituit.

Instanța de apel a admis apelul inculpatului, a desființat în parte sentința apelată, în sensul că a încetat procesul penal pentru infracțiunea de furt calificat, în baza art. 396 alin. 6 C.pr.pen. rap. la art. 16 alin. 1 lit. g C.pr.pen., luând act de intervenirea acordului de mediere și a menținut soluția de condamnare a inculpatului pentru infracțiunile de lovire și alte violențe și conducere a unui autovehicul fără a poseda permis de conducere. În ceea ce privește infracțiunea de lovire și alte violențe, a reținut că nu a intervenit prescripția răspunderii penale, deoarece atât în cursul urmăririi penale cât și în cursul judecării termenul de prescripție a fost întrerupt în mod constant prin actele de procedură efectuate.

Împotriva deciziei pronunțate de instanța de apel, în termen legal, au formulat contestație în anulare inculpatul A și persoana vătămată C. Inculpatul A a solicitat desființarea deciziei pronunțate în apel, invocând cazurile de contestație în anulare prevăzute de art. 426 lit. b) și d) C.pr.pen., respectiv, instanța a dispus condamnarea inculpatului deși trebuia să înceteze procesul penal pentru infracțiunea de lovire și alte violențe, răspunderea penală fiind prescrisă iar decizia a fost pronunțată de un judecător incompatibil, deoarece un membru al completului de judecată din apel a făcut parte din completul care a soluționat contestația formulată de inculpat împotriva încheierii prin care, în cursul procedurii de cameră preliminară, i-a fost menținută inculpatului măsura controlului judiciar. Persoana vătămată B a solicitat desființarea deciziei pronunțate cu argumentul că în mod greșit instanța a dispus încetarea procesului penal pentru infracțiunea de furt calificat deoarece înscrisul autentic pe care l-a prezentat inculpatul prin care se atestă împăcarea părților nu este real.

Soluția legală a instanței care soluționează contestația este:

- A. admite contestațiile inculpatului și persoanei vătămate, anulează decizia din apel și rejudecă apelul;
- B. admite contestația persoanei vătămate, anulează în parte decizia din apel și respinge contestația inculpatului;
- C. respinge ambele contestații.

47 Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel B, nr. 3251/P/21 octombrie 2019 a fost trimis în judecată inculpatul X, executor judecătoresc la data comiterii pretinsei fapte, 12 noiembrie 2018, pentru infracțiunea de ucidere din culpă prevăzută de art. 192 alin. 2 C.pen.

Prin încheierea din 20 ianuarie 2020, judecătorul de cameră preliminară de la Curtea de Apel B a respins cererile și excepțiile invocate în scris de inculpat, care se refereau la nelegalitatea unor acte de urmărire penală (modalitatea în care a fost întocmită expertiza în cursul urmăririi penale, fără participarea expertului-parte și modalitatea în care au fost audiați martorii, fără chemarea avocatului său) dar și la neregularitatea actului de sesizare, care în opinia inculpatului nu descrie fapta în mod suficient, nefiind descrisă cu precizie conduita nelegală a inculpatului la momentul comiterii accidentului de circulație soldat cu decesul victimei. Inculpatul nu a fost prezent la soluționarea cererilor și excepțiilor și nici avocatul său ales, fiindu-i desemnat avocat din oficiu.

Judecătorul de cameră preliminară a reținut că argumentele invocate nu sunt fondate, astfel că prin încheierea mai sus menționată a dispus începerea judecății.

Împotriva acestei încheieri, în termen legal a declarat contestație inculpatul, criticând încheierea pentru aceea că a fost pronunțată de o instanță incompetentă, deoarece după sesizarea instanței dar înainte de pronunțarea încheierii a dobândit calitatea de deputat, fapt adus la cunoștința avocatului său ales, care însă din motive obiective nu s-a putut prezenta la proces și nu a putut aduce la cunoștința judecătorului acest fapt.

Procurorul a solicitat respingerea contestației cu motivarea că inculpatul a invocat în fața judecătorilor de la instanța superioară alte motive decât cele invocate în fața primei instanțe și pe de altă parte, inculpatul nu avea calitatea invocată la data comiterii faptei.

Contestația soluționată de judecătorii de cameră preliminară de la instanța supremă va fi:

- A. admisă;
- B. respinsă ca inadmisibilă;
- C. respinsă ca nefondată.

48 Inculpata X a fost trimisă în judecată pentru infracțiunea de omor, prevăzută de art. 188 C.pen., reținându-se că în data de 5 iunie 2019, în timp ce își desfășura activitatea în casa victimei Y (un bărbat în vârstă de care avea grijă), enervată fiind că acesta o striga foarte des, i-a dat să înghită mai multe medicamente decât doza prescrisă de medic iar acesta a decedat.

După trimiterea în judecată, la primul termen de judecată cu procedura legal îndeplinită, inculpata a solicitat ca judecata să aibă loc în baza probelor administrate la urmărirea penală și a recunoscut fapta de care este acuzată.

Instanța a încuviințat cererea de judecare a cauzei în procedura simplificată, constatând că probele administrate la urmărirea penală sunt suficiente pentru a face dovada comiterii faptei de către inculpată și a procedat la acordarea cuvântului în dezbateri.

Cu ocazia deliberării, în urma examinării mai atente a probelor administrate la urmărirea penală, instanța a constatat că există un dubiu serios asupra vinovăției inculpatei, deoarece urmele papilare create pe paharul din care victima a băut apă nu aparțin acesteia.

În consecință, prin sentința penală nr. 54/20 septembrie 2019, instanța a achitat-o pe inculpată în temeiul art. 396 alin. (5) rap. la art. 16 alin. (1) lit. c) C.pr.pen.

Împotriva acestei sentințe au declarat apel parchetul și partea civilă M, fiica victimei care se constituise parte civilă în cauză, cu contravaloarea prejudiciului moral și material cauzat acesteia prin fapta de omor. Parchetul a criticat sentința pentru greșita achitare a inculpatei și pentru greșita respingere a cererii de despăgubiri formulată de partea civilă iar partea civilă a criticat sentința în raport cu soluția dată de instanță, de respingere a cererii de despăgubiri.

Apelul părții civile a fost declarat cu depășirea termenului de apel de 10 zile de la comunicare copieii minutei iar cererea de repunere în termen formulată de partea civilă a fost apreciată ca neîntemeiată de instanța de apel și respinsă prin încheiere.

Apelul declarat de procuror este retras până la închiderea dezbaterilor din apel de către procurorul ierarhic superior, iar în aceste condiții partea civilă declară că își însușește apelul procurorului.

În aceste condiții, instanța de apel:

- A. va desființa sentința apelată și va dispune condamnarea inculpatei, după efectuarea unei expertize tehnico-științifice;
- B. va desființa sentința apelată și va dispune trimiterea cauzei spre rejudecare;
- C. va respinge cererea de însușire a apelului formulat de partea civilă și prin urmare, va lua act de retragerea apelului declarat de parchet și va respinge ca tardiv apelul părții civile.

49 Prin sentința penală nr. 54/18 septembrie 2019, a Judecătorei M, inculpatul X a fost condamnat pentru infracțiunea de abuz în serviciu prevăzută de art. 297 C.pen. la o pedeapsă de 2 ani închisoare cu executare în regim de detenție. A fost menținută măsura arestului la domiciliu, sub puterea căreia se afla inculpatul X din data de 16 octombrie 2018, când a fost înlocuită măsura arestării preventive în ceea ce-l privește cu măsura arestului la domiciliu.

Împotriva acestei sentințe, în termen legal a declarat apel Parchetul de pe lângă Judecătoria M, criticând sentința sub aspectul individualizării pedepsei aplicate inculpatului, pe care a considerat-o prea blândă, în raport cu prejudiciul cauzat, dar și inculpatul, care a criticat sentința pentru aceea că în mod greșit a fost condamnat.

În cursul procedurii din apel, instanța de apel a verificat periodic, conform art. 208 alin. 4 C.pr.pen. și art. 410 alin. 11 C.pr.pen., măsura arestului la domiciliu. Procurorul a pus concluzii de înlocuire a măsurii arestului la domiciliu cu măsura arestării preventive, deoarece subzistă temeiurile care au fost avute în vedere la luarea măsurii arestării preventive, iar instanța de fond a procedat în mod greșit atunci când a înlocuit măsura arestării preventive cu arestul la domiciliu, deoarece această din urmă măsură nu este proporțională cu gravitatea acuzațiilor care au fost aduse inculpatului.

Instanța de apel a apreciat întemeiate concluziile procurorului și prin încheiere pronunțată în cursul judecării apelului, 5 ianuarie 2020, a înlocuit măsura arestului la domiciliu cu măsura arestării preventive.

Prin decizia pronunțată asupra apelului, nr. 424/5 martie 2020 Curtea de Apel B l-a achitat pe inculpat. Care din următoarele afirmații este corectă:

- A. măsura arestului la domiciliu nu putea fi înlocuită cu măsura arestării preventive, întrucât se încalcă principiul non reformatio in pejus;
- B. măsura arestului la domiciliu nu putea fi înlocuită cu măsura arestării preventive, în lipsa unor temeiuri noi care să justifice această ultimă măsură;
- C. dacă inculpatul X este judecat de către o altă instanță, pentru infracțiunea de mărturie mincinoasă comisă la 4 aprilie 2020, această instanță, dispunând condamnarea inculpatului la pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare, va deduce perioadele de arestare și arest la domiciliu din cauza în care inculpatul a fost achitat.

50 Prin ordonanța din data de 26.09.2018, în dosarul penal nr. X/P/2018 al D.N.A., s-a dispus clasarea cauzei sub aspectul comiterii infracțiunilor de abuz în serviciu prevăzută de art. 297 C. pen. raportat la art. 13 ind. 1 din Legea nr. 78/2000 și de instigare la abuz în serviciu, prevăzută de art. 47 C. pen. raportat la art. 297 C. pen. raportat la art. 13 ind. 1 din Legea nr. 78/2000, cercetările vizând membrii Comisiei județene de fond funciar C. În esență, s-a reținut prin ordonanța menționată că în anul 2017, întrucât pe raza teritorială a județului B nu ar fi existat teren disponibil pentru recunoașterea dreptului de proprietate în baza legilor fondului funciar, au fost preluate asemenea terenuri din județul C, prin hotărâri ale Comisiei județene de fond funciar C. Procedând în acest fel, membrii comisiei județene de fond funciar C și-au îndeplinit defectuos atribuțiile de serviciu, încălcând dispozițiile H.G. nr. 890/2005, întrucât la data de 20.09.2017, procesul de reconstituire a dreptului de proprietate nu era finalizat, iar din datele prezentate în ședința comisiei nu rezulta un excedent de teren la nivelul județului C.

Astfel, prin ordonanța menționată, în considerarea deciziei Curții Constituționale nr. 405/2016, întrucât în sarcina persoanelor vizate de cercetări nu s-a putut reține încălcarea unor atribuții prevăzute de acte normative care să constituie legislație primară, în baza art.16 alin. (1) lit. b) teza I C. pr. pen. s-a dispus clasarea cauzei, reținându-se că fapta nu este prevăzută de legea penală.

Prin ordonanța nr. Z/II-2/2019 din data de 06.02.2019, a procurorului șef al Secției de combatere a corupției din cadrul D.N.A., procuror ierarhic superior celui care a dispus soluția de clasare, verificând din oficiu legalitatea și temeinicia ordonanței de clasare, s-a reținut că atribuțiile de serviciu a funcționarilor publici vizați de cercetări erau reglementate prin dispoziții din legislația primară, astfel încât nu este incidentă în cauză decizia Curții Constituționale nr. 405/2016. În consecință, s-a apreciat că aceste aspecte constituie fapte sau împrejurări noi din care rezultă că a dispărut împrejurarea pe care se întemeia clasarea și în baza art. 335 alin. (2) și (4) C. pr. pen. s-a dispus revocarea, din oficiu, a ordonanței din data de 26.09.2018 întocmită în dosarul nr. X/P/2018 al D.N.A., redeschiderea și reluarea urmăririi penale.

Ordonanța nr. Z/II-2/2019 din data de 06.02.2019 a procurorului-șef al Secției de combatere a corupției din cadrul D.N.A. a fost trimisă în ziua următoare Tribunalului C în vederea confirmării de către judecătorul de cameră preliminară.

Judecătorul de cameră preliminară:

- A. va respinge cererea de confirmare a redeschiderii urmăririi penale, reținând că procurorul ierarhic superior nu avea competența funcțională în raport cu dispozițiile legale invocate;
- B. va admite cererea de confirmare a redeschiderii urmăririi penale reținând că procurorul ierarhic superior avea competența funcțională în raport cu dispozițiile legale invocate;
- C. va respinge cererea de confirmare a redeschiderii urmăririi penale reținând că aspectele invocate nu constituie fapte sau împrejurări noi din care rezultă că a dispărut împrejurarea pe care se întemeia clasarea;